

Ruth Jacott, Langzaam, Stil En Onverwacht

Het is al laat en ik moet gaan
Dus waarom blijf ik hier nog staan
Je duwt me zacht tegen de bar
Onze lippen..te dicht bij elkaar

Je zegt; de taxi komt eraan
En dat je thuis de wodka koud hebt staan
De nacht is nog jong
Ik kan altijd nog terug
Maar 'k weet niet of ik dat dan nog wil

Is het eindelijk echt raak
Is er liefde in de maak
't is een eeuwenoud verhaal
Weinig woorden..veel lichaamstaal

En de nacht draait om ons heen
Nog even en dan zijn we echt alleen
Dan breek jij de ban
En je kust zacht mijn wang
En ik hoor mezelf zeggen:"ga door"

Onderhuids..broeit het al tijden
Je weet het net zo goed als ik
Onderhuids.'t is niet te vermijden
Dat ik naast je wakker word
Dat ik naast je wakker word
Onderhuids..

Zou het toeval kunnen zijn
Dat de volle maan weer schijnt
Ik druk mijn lippen op jouw mond
Onze kleren vliegen in het rond

We voelen allebei de kracht
Van de ontlading in de warme nacht
Na een bloedhete dag
Voelt de regen zo zacht
Wordt de spanning geneutraliseerd

Onderhuids..broeit het al tijden
Je weet het net zo goed als ik
Onderhuids.'t is niet te vermijden
Dat ik naast je wakker word
Dat ik naast je wakker word
Onderhuids..

Dit is het moment
Dat het echt gebeurt
Dat wat al zolang door onze gedachten speelt

We verliezen ons
In een heftig spel
In een nacht die ik nooit vergeet

Onderhuids..broeit het al tijden
Je weet het net zo goed als ik
Onderhuids.'t is niet te vermijden
Dat ik naast je wakker word
Dat ik naast je wakker word
Onderhuids..